

TEATER WANEMUINE

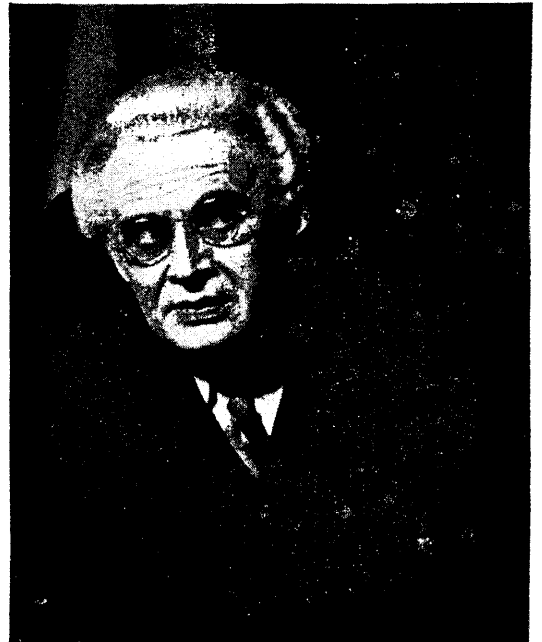
NR 4 (10)

Sf. 14398

Teatriteadusmuuseumi
kirjandusosakond.

S. 1542.

J A A N U A R — M Ä R T S — 1 9 3 7

Soodsaim sisseostukoht on

TARTU EESTI MAJANDUSE

ÜHISUS

Kauplused:

Tartus, Holmi tän. 12

„ Võru tän. 4

„ Söögiturg 3

Räpinas, Pukas, Puhjas,

Kambjas, Koosal, Võn-

nus ja Lähtes.

Õiglased hinnad

Väärtuslik kaup

**Meie vorstivabriku
lihasaadusi osta, tä-
hendab kvaliteet-
kaupa osta!**

Uhing „Eesti Lihaeksport“

Tartu eksporttapamaja

EESTI
VALMISRIIETE JA TELLIMISÄRI

A. VALDSON

L AIDU: TARTU, ALEKSANDRI 1, TELEFON 12-66

TELLIMISTE VASTUVÕTMINE, KIIRE TÄITMINE,
ESMAJÄRGULISED JUURDELÕIKAJAD, ODAVAD HINNAD.

Kudumise, vaiba ja käsitöö

VILLAST LÕNGA

laos alaliselt suures valikus. Pudu- ja moekaupu, voodri- ja pesuriideid ning igasugu tarbeid rätsepatele. Hinnad odavad. Müük suurel ja väikesel arvul.

AUGUST LEIB

TARTUS, VÕIDU TÄN. NR. 15

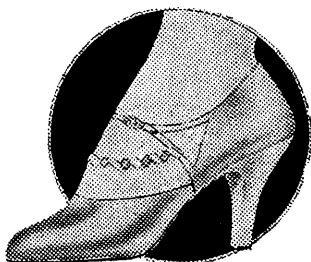
DAAMIDE JA HÄRRADE ELEGANTSEID KINGI

MAITSEKAS JA RIKKALIKUS
VALIKUS LEIATE ALATI

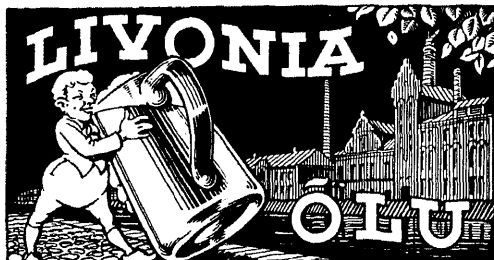
K. KONSEN'I

JALANÕUDE - TÖÖSTUSEST

TARTUS, RIIA TÄN. NR. 36. TELEF. 12-85

===== Õlu kosutab ja karastab! =====

Pilsen, Eksport Pilsen ja München

igalpool saadaval

Ants Silvere õlletehas „Livonia“

SÕJAVÄE MAJANDUSÜHISUS

TARTU OSAKOND

TARTUS, VÕIDU TÄN. 3 // TELEFON 11-16.

Kaitseväge tarbed ♦ Kaitseliidu
tarvetelaokaubad ♦ Koloniaal-
kaubad ♦ Napsid, veinid,
liköörid ja tubakasaadused ♦
Pudu-, parfümeeria- ja kos-
meetikakaubad.

TEATER VANEMUINE

VANEMUISE TEATRI AJAKIRI

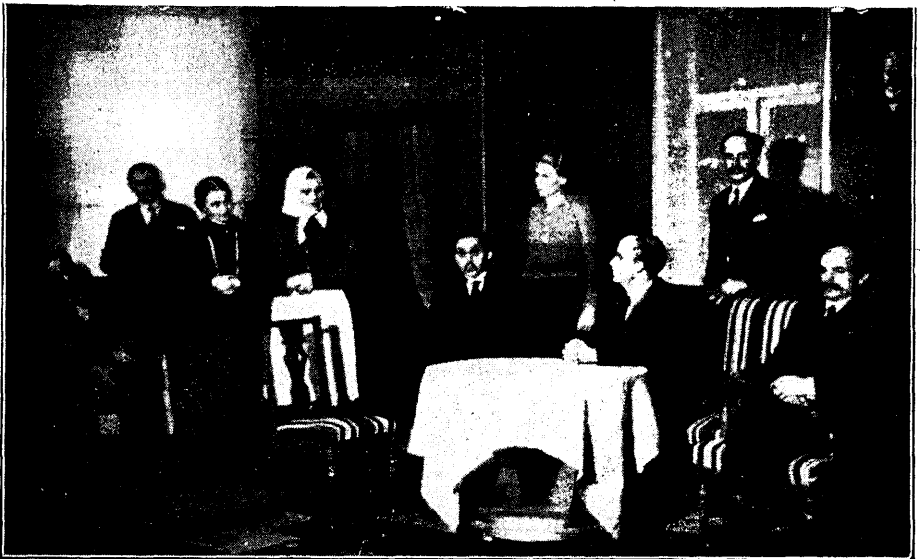
Nr. 4 (10)

Märts, 1937

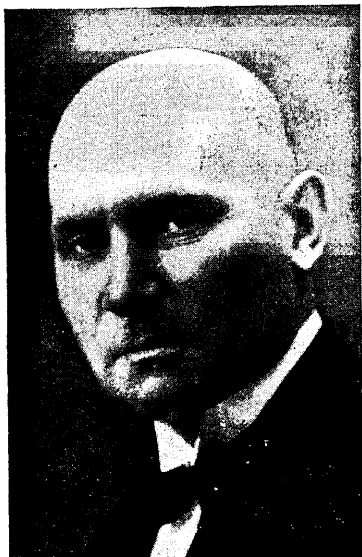
II aastakäik

SISU:

- O. Luts: Mälestusi Vanemuisest
K. A. Hindrey: Emake maantee.
H. Raudsepp: Näitekirjanik ja esietendus.
O. Aloe: Vanemuise teater 1931—1936
E. R.: Kroonika.
Nemo: Järelejuubeli juttu A. Randviiruga
Väljavõtteid arvustusist, vahelugemisi jne.

Stseen Hella Vuolijoki „Niskamäe naistest“, Vanemuise käesoleva hooaja menukamast lavastusest, millega teater eeloleval kevadel korraldab teise ringreisi

O. LUTS

MÄLESTUSI VANEMUISEST

See oli siis ja siis, millist aega iga Tartu elanik veel mäletab, mil ma teenisin ühes Tartu apteegis, kui mulle lõikas kõrvu uue ja suure teatri avang.

Päris püha funne ärkas meis kõigis eestlasis, kui kuulsime seda sõna, et algab oma tegevust niivõrd tähtis ja ajaloolise kuulsusega teater nagu Vanemuine ja pealegi keset linna! Seda sõnumit kuuldes eestlased hüplesid, sakslased krimpsutasid nina.

Ja korraga oli käes see esimene suur püha, mil pidi mängitama meie suurkirjaniku Kitsbergi „Tuulte pöörises“.

Nüüd aga mäletan, et just sel avamispäeval ja esietendusel oli mul see õnnetu vahikord... Süda ei seisnud paigal. Ei mäleta enam millise hinna eest ostsin endale vaba õhtu ja isegi pool ööd ning tormasin Vanemuisesse, süda põksumas ning oodates imesid. Ja oma õnneks ma nägin, et seal oli palju minu tuttavaid. Kuidagi sobis see, et me saime oma isteplatsid ligistikku ja meil oli võimalus vahetada mõtteid mängitavast tükist.

„Tuulte pöörises“ võeti vastu suure aplausiga, kuid mõned minu sõpradest polnud sellega mitte väga rahul. Seal oleks võinud minna kas või karvupidi kokku, sest igal oli oma arvamus ja igaüks mõtles ning sai omamoodi aru sellest tormilisest näidendist. — Kuid igale tulid pisarad silma, kui me nägime kadunud suurmeistri „Libahunti“. Siis oli meil kõigil ühine keel; siis me alles nägime, et vanameister tõi välja seal oma ülima võime. Polnud enam juttu endisist ajust, vaid üksmeelselt kiideti seda ülimeeldivat tükki. Siis ma vist küll esmakordselt tundsin ühe meistri kätt ja teise meistri lavastust.

Seekord mul veel polnud aimugi, et minagi kord kirjutan, mõne reakese näitelava jaoks; kuid see ajakene jõudis kätte ning varem ehk hiljem tungis esile. Ja kui minu teatritegevusele keegi, miski või mingi on annud suurema tõe, siis on see olnud ikka Tartu Vanemuise teatri suured tegelased.

EMAKE MAANTEE

Oli murranguaeg teatrielus, kui Menning asus juhtima meie teatrielu rahva poolt ehitatud „Vanemuises“.

Teatrit oli ju olnud ka senimaani, aga oli mängitud nii nagu Jumal oli head tahtmist andnud. Viera vanas „Vanemuises“, Tallinnas andekas Pinna ja Tartu Taaras asjaarmastajate trupp. Ei olnud aga arvustust, ei olnud õieti nõudeidki, sest publik nautis niisama. Stiil oli vöörsona, mis oma tähendust ja mõistet alles püüdis läbi suruda, ilma suurema tagajärjeta. Praegugi pole ta meil veel täielikult kodus, olgugi et on möödunud 30 aastat.

Menning oli lavastamist õppinud Berliinis. Tema isiklik viis oli distsipliini nõudev ja kõvasti distantsi pidav. Ta oli käskija ning isand. Ja varsti hakati kõnelema preislaslikkusest. Mitte küll näitlejaskonnas, vaid rohkem kirjanduslikkudes ringides, niipalju nagu neid õieti tol ajal oli.

Ja vangutati pead. Romantika oli seniajani ainsamaks näitelavaliseks väljendamisviisiks. Kui mõnigi kirjanik oli kuulnud ja lugenud midagi realismist ning isegi oli puht-realistlik oma nõnda ütelda loomingus, siis segas tulemuse puhtust alati tagasilangemise tahe romantikasse, temale enesele teadmata. Naturalism oli jube asi, müstitsism oma olemuselt üsna tundmatu, uus-romantikagi all ei teatud midagi mõista ja sümbolism oli üheks ismiks rohkem, mis tohtis õieti niisama määramatuks jääda nagu kõik muu. Nõnda et mutatis mutandis pea samasugune olukord nagu praegugi, ainult hoopis väiksemal määral.

Siin püüdis Menning tuua algust. Ja tema teesid olid õiged, mitte aga veel mõistetavad tema arvustajatele. Et iga näidend nõuab iseoma stiili, et teda peab etendama tema kunstilise varjundi järgi ja et rahvatükk olgu rahvatükk, mitte draama, komöödia mitte jant ja tragöödia mitte melodraama.

Aga kõik oli ju alles uus. Uued olid ka Menningi näitlejad. Nagu omal ajal Antoine Pariisis, nii seadis ka Menning oma näitetrupi kokku suurelt osalt asjaarmastajast, otse kartes ja hüljates neid laval juba pikemalt liikunud, kes vaevalt enestest lasksid välja juurida senist bravuuri ja paatost, mis muide ikkagi veel edasi elab kas või kirjanduslikus proosaski, nagu näiteks Mälgu „Läänemere isandates“.

Aga ka nende uutega oli raske. Oli minu kui tolleaegse arvustaja meelest otse andetuid näitlejaid tema trupis, kuna teiselt poolt oli väga andekaid, kes aga sobisid vaid väga piiratud arvu tüüpide tõlgitsemiseks laval. Kõige kurvem oli lugu, kui tuli mängida kõrgemat seltskonda. Kõige paremal juhul saadi mõnest, noh ütleme noorest lordist, rohukaupluse õpilane.

Sel alal oli siis alati jagelemist arvustustes. Aga Menning oli kord näitelavalalt lahkudes ütelnud, ma olevat küll ignorant, kuid siiski olnud kõige parem arvustaja. Seda olla ei olnud aga tol ajal mingi kunst: oli ju käidud teatrites mujal ja nähtud seda ja teist ning koos oldud kunstiringidega välismaal.

See aga puudus teistel ja Menninguga ei oldud rahul, eriti mitte Tallinnas. Stiil tundus seal kuivusena ja pedantsusena. Vist alles hiljem hakati selle üle järele mõtlema, miks „Vanemuise“ etendused jätsid sügava mulje ja mälestuse, kuigi etendamisviisis puudus see ladus hoolimatus, millega uhkus-tas Tallinn.

Menning tõi nimelt oma jõududega näidendist alati välja kõige olulisema, tema tuuma, kuigi värvid ei olnud sageli mitte kõige varjundirikkamad.

Nii siis võitles „Vanemuine“ tükki aega minigisuguse vintske opositsiooni vastu ja sadas siitsealt väikseid pisteid. Aga siis plahvatas kord see umbne pinevus hakkas looma piirjoont poolt ja vastu.

Etendati Schmidt-Bonni „Emakest maanteed“. Ja see oli oma laadilt nii omapärane ning õieti nõnda haarav, et ma olin peale etenduse nagu läbi laudade kistud. Ja kirjutasin vist oma esimese tõsiselt valmistatud arvustuse.

Näidendi sisu oli järgmine. Jõukast maakodust on läinud laia maailma poeg, mitmeti vääratanud noor mees, ja tuleb nüüd mööda maanteed tagasi, võõrsilt võetud noor ja usaldav, väga väsinud naine väikse lapsega kaasas. Ning otsib viimast pääsu elu täieliku kokkuvarisemise järele isakodus. Isa aga ajab ta minema, jättes vaid tema naise ja lapse oma hoole alla.

See napp aine aga põhjustas jalamaid mõnitusi. Taheti põhjendusi, küsiti, kas on kuskil niisugust südameta isa, leiti psühholoogilisi võimatusi. Meelde on mulle eriti jäänud Ferdinand Karlson, kes ründas näidendit ja Menningut. Kuid üldse oli Tallinnas arvustus täielikult eitav. Sest realismiga harjunud ja romantikaga läbivettinud mõtte- ja tundelaad ei tahtnud mõista, et see näidend ei vajanudki psühholoogilisi põhjalikkusi, vaid et tema pearõhk seisis ju õieti tunnetel ning elamustel. Lootus ja valu, hellus ja kõige sügavam pettumus olid viidud oma viimsete ja kõige tugevamate väljendusteni nii peenete, hoopis ebaromantiliste, aga ka täiesti ebarealistlikkude abinõudega, et näidend mõjus nagu võimas luule. Ei antud siin inimesi, tüüpe, vaid inimeste siselma sügavamaid liigutusi. Kuid arvustajad küsisid siiski, kust tuleb see saladuslik pillimees, kes juba varem satub ristteel kokku õnnetu kolmikuga ja hiljem saadab kodust väljaetatud poega emakesele maanteele, mängides oma imeliselt kurba viisi. Küsisid, sest neil puudus ju igasugune põhjendus selleks salapäraseks ilmumiseks ja kadumiseks emakesele maanteele, mängides seda kõike mõistvat viisi, mis kõneles igavesest rändamisest igaveste taevatähtede all igavikku. Viisi, mis oli üle juba kurbusest ning ahastusest ja kõigest maisest, igatsusest ning inimestest. Kui kõik oli nii talumata ränk, siis lohutas vaid emake maantee veel oma lõpmatusena.

Ja siitpeale algas õieti poleemika, siitpeale hakkasid kindlamini tekkima tõekspidamised, et kunstil on õige mitu ja mitu palet ning et see, mida seni nähtud ja millega seni oldi harjunud, ei ole mitte ainuõige. Ning et kunstile ei saa mitte ette kirjutada, mida ta peab, vaid et peab püüdma mõista, mida ta otsib ja loob.

**PABERID • PAPIID
KIRJUTUSTARBED
POSTKAARDID**

(pühiks ja tekstita)

ostate odavaimalt ja suuremas valikus

A. Vindi *paberi- ja
tapeediarist* „**Räpina**“

Tartus, Uueturu 9 // Telefon 5-64

*Operett „Džaina“ teine pilt
Lavastus A. MERINGILT, dekoratsioonid V. HAASILT*

H. RAUDSEPP

NÄITEKIRJANIK JA ESIETENDUS

Näidend tänapäeva tarvetes ei ole niipalju ilukirjanduslik teos kui rakendusese lavaliseks loominguks, mis oma lõpliku sihi saavutab ja kuju võtab alles teatrietendusel. Näidend, mis lavale ei pääse, on oma kunstilises arengus seisma jäänud poolele teele. Ta on nagu tüdruk, kes pole saanud mehele.

Mitte iga tüdruk, kes mehele saab, ei ole sellest veel õnnelik. Nii mõnigi asi on hoopis teisiti, kui lihtsameelsuses kujuteldi, seistakse nii mõnegi üllatuse ees, mida ei teatud oodatagi.

Niisama on lugu ka näitekirjanikuga, kelle uudisteos on jõudnud esietendusele, ka temal on oma pettumused, aga ka üllatused. Näitekirjanik ei ole nii iseseisev kui ta kolleegid jutustava proosa ja lüürika alal, ta sõltub suurel määral teatrist. Ja kuna teatrilava koht on, kus hulgad oma kirgi välja elavad, kus kergesti tekivad massipsühhoosid, siis näitekirjanikul iga esietenduse puhul on ta lipud kõvasti tormis... Päris tugev teos võib laval teinekord läbi kukkuda, kuna samal ajal teater üsna tühisest asjakesest teeb kõitva elamuse. Seepärast lavalistel kordaminekutel on ikka mingi õnnemaik juures, nagu palliväljalgi, mis näitlejaid juba ette ebausklikuks teeb. Ja näitekirjanikul oma esietendusele minnes on tundmus, nagu läheks ta loteriile.

137 Kirjanduslik teos valmib kirjaniku kujutlustes pikkade kuude, isegi aastate kestes, ning tooresmaterjal, millest see ekstrakt destil-

leeritakse, võib olla väga ohter ja mitmekülgne. Kirjanik teab küll, mis temas on käärinud, mis joontest ta oma kujud on vorminud, mis ta oma näidendisse on tahtnud ja püüdnud sisse panna. Aga kas see tahetu ja püüetu lõppeks näidendis tõesti sees on ja mil määral ta seda on, selleks on uudisteos ta loojale alles liiga lähedal, et seda objektiivselt näha.

Välismaailm ei tea midagi kirjaniku tooresainetest, ta motiividest, kogu loomingu protsessist, ta näeb teost väliste tõsiasiade kaudu ning taotleb seda nõnda mõista, kuidas talle on lihtsam ja kergem ja nagu see tema hingeelule sobib. Lavastajal on oma kujutlused ja ideed, iga näitleja paneb osasse oma isiksuse, iga pealtvaataja elab teosesse sisse oma sisetarvete järele, igal kriitikul on oma huvid ja arusaamad.

Ja kui siis kirjaniku näidend nõnda läbi on käinud paljudest võõrastest arusaamadest, „hingekliimadest“, kujutlustest ja tõlgendustest ning oma resultaadid kokku võtab avaliku elamuse ja arvamuse näol, siis võib selguda, et kirjaniku kujutus oma teosest hoopis teine on, kui see, kuid välismaailm end sinna sisse elab ja luuletab. Siit teki- vadki vastuolud kirjaniku ja publiku, kirjaniku ja teatri, kirjaniku ja arvustuse vahel, mis ometi on vältimatud selle normaalse loiduse juures, millega me taotleme sisse elada võõrastesse maailmadesse. Kirjanik ei nälgigi mitte „loorberite“ järele, nagu seda arvatakse, vaid ta vajab arusaamist ja mõistmist. Mitte mõistetud olla on üks raske- maid inimlikke kurbmänge, ning iga kunstnik elab neid tundeid üle.

Kuid juhtub siiski väga harva, et kogu teos satub väärtõlgenduste ohvriks. Sageli on nõnda, et arusaamatused ja üllatused teki- vad üksikute osade või stseenide tõlgendustes ja sedagi mitte alati kirjaniku kahjuks. Võib ka nõnda juhtuda, et nii teater kui ka publik mõnda motiivi kaasa looma ja arendama satub ning isegi sel juh- tumil toredaid resultaate saavutab, kui ta algeest kõrvale kaldub ning omavoligi tarvitab. Kogenud näitekirjanik teab, et tema teosega laval ja selle vastuvõtuga publiku kui ka arvustaja juures on kõik võimalused ja võimatused ühtviisi võimalikud. Näidendi partiid, mil- ledele sa sisemiselt uhke olid, ei leia välismaailmas mingit kajastust, samal ajal kui vaimustatud ollakse üsna kõrvalistest asjadest. Mõnda üldkohta luuletatakse sulle sisse ei tea milliseid „rabavusi“, samal ajal kui sinu meelest väga tõsiselt nähtud ja tuntud sügavkohtade puhul võid kuulda, et milleks see operetlik stseen muidu nii tõsisel näidendis? Kui seesuguseid asju esimest korda üle elad, siis kirjanik katkub karvu. Hiljem ta ainult „naeratab läbi pisarate“. Ja lõppeks on ta sellega nõnda harjunud, et teatavate nähtuste ärajäämisel tal hakkab ebamugav. Kui tal siis näidend sigineb, mida teater ei kärbi, millesse publik mugavalt ja lähedalt sisse elab ja mida isegi arvustus viisakalt kohtleb: noh, siis tead, et nüüd oled kirjutanud keskpärase tosina-asja, mis igale viimasele on paras.

Sellised „korralikud“ teosed ei kuku kunagi läbi, aga nende ümber ei sigine ka laineid. Kirjanik, kes rohkemat ihkab, kes sünd- musele tüürib, peab riskima. Tal peab midagi uut ja ärritavat öelda olema, ta peab midagi nõnda näitama, nagu seda pole harjutud ning mis äratav proteste. Sellised „ärritavad“ teosed kukuvad läbi, kui

Inspintsient K. Kalkun kurdab, et

HAMLETI ISA VAIM KOLLITAB

Kord varahommikul, kui ilmusin tööle, kuulsin kõrvalruumist naisterahva hirmukarjet. Jooksen vaatama. Näen teenijat, kes igal hommikul lavataguseid ja teisi ruume koristab, näost kahvatuna ja hirmust värisevana:

— Seal — seal on kole elukas!!

Lähnen vaatan, milline see elukas süs on. Hakkas naerma, kutsun ka teenija lähemale:

— See ju Hamleti isa vaim!

Hamleti isa vaim oli üks kuju musta mantlisse mähitud, koolja lõustaga, mida enese ees kandis etenduste ajal näitleja, kes Hamleti isa vaimu mängis.

Naersime süs mõlemad. Aga kui juba ka mõned teised olid „vaimu“ näinud ja selle peale külma vett joonud, süs koristasin ta sealt ära, sest ta asus käidaval kohal. Nüüd hiljuti veel sattus üks lavatöölaine „vaimule“ ja kaebas mulle:

— Küll ma ehmatsin!

Vastasin: „Kes otsib, see leiab, — peitsin ta küll hästi ära — arvasin, et — haud teadmata.“

Selgus, et keegi lavatöölaine oli ta üles nuhkinud ja sellega oma kolleegi nimelt ehmata tahtnud. Läksin süs „vaimu“ otsima, kuid ei leidnud teda kusagilt, kuna vahepeal hirmutatada saanud lavatöölaine oli saatnud Hamleti isa vaimu juba „krematooriumi“.

Veel pisut sellest kurikuulsast vaimust. Ühel „Hamleti“ etendusel Hamlet ootab oma isa vaimu, kes ilmuvat teatud kohas ja teatud ajal, aga isa vaim jääb ilmumata kui tujukas plika. Näitleja, kes Hamleti isa vaimu mängis, oli unustanud oma etteaste ja mängis garderoobis kabet. Sai küll tublisti pahandada, aga mis see vaimule mõjub. Hamlet oli selle tõttu nukram kui kunagi varem ja lausus isa vaimule paljutähendavalt: — Vaim on sul küll valmis — aga — —

Teatri külastamine ilma
binoklita

on ainult poolik nauding.
Niisama ei tohi täiusliku
peokleidi juures puududa

lornjett.

Asjatundlikku nõuannet
saate erioptikaäris

B. SCHULTZE
TARTUS, RÜÜTLI 10

Välismaal väljaõppinud optik

nende taga ei ole küllaldaselt kujunduslikku jõudu. Aga kui seda siiski leidub, kui see uus ja ärritav on antud küllaldase sugestiivsuse ning kohkumatusega, siis võib tulla suur edu. Siis poolehoid läbilõõnud teosele kasvab kui laviin, mida ei pea enam mingi takistus. Selline näidendi edu ütleb siis, et on võidule pääsenud mingi uus elutunne, kunstitunne, mingi uus nägemus ja arusaam. Ent sellised pöördelised sündmused tekivad küll vaid pikemate vaheaegade järele, kui miski vana on küps varisemisele ja uuele on tund tulnud.

VANEMUISE TEATER 1935—1936. A.

„Vanemuise“ kutselise teatri 30 a. juubeliks ilmunud „Teater Vanemuine“ nr. 2 (8) erinumber kui ka järgmine number ei suutnud ruumipuudusel endasse mahutada ülevaadet viimase 5 aasta tegevuse kohta ning võimalus on seda jätkata vaid käesolevas numbris.

Hooaeg 1932/33

avati tavalisest pidulikumalt loorberipuudega dekoreeritud ruumes reedel, 2. sept. 1932. a. 1) Avamänguga orkestrilt, 2) Sissejuhatava

1932./33. hooajal Vanemuise teatri poolt ettekantud lavastuste tabel

Lavastuse nimi	Autor	Lavastusi		Etend. arv	Kassa	Vaatilej.
		uusi	vanu			
Ostetud armastus	Jacques Lamarre	—	1	1	26.70	68
Naiskurat	C. Schönherr	—	1	1	65.32	185
Elu teeb uperpalle	A. Teppan	1	—	4	299.55	525
Sinirebane	Ference Herczeg	—	1	3	202.15	383
Piinlikult ebaaus	P. Sturges	—	1	1	37.10	89
Mida soovite	W. Shakespeare	1	—	6	344.50	1212
Koidula	Hella Vuolijoki	1	—	10	1168.30	2830
Inimene portfelliga	A. Faiko	1	—	8	555.45	1177
Iluduskuninganna	A. Adson	1	—	9	678.25	2269
Kaamel läheb läbi nõelasilma	F. Langer	1	—	7	409.60	1608
Sada päeva	B. Mussolini	1	—	6	483.20	1195
Lõmbitu	Johannes Kaarma	1	—	9	606.40	2613
Mauruse gümnaasium	A. Tammsaare	1	—	9	804.55	2110
Indrani talu	R. Blaumann	1	—	2	106.80	380
Robespierre	F. Raskolnikoff	1	—	5	256.40	622
		11	4	81	6044.27	17266
Havai lill	P. Abraham	—	1	9	2250.95	3884
Metsaülema tütar	Jarno	—	1	2	340.85	746
Viktooria ja ta husaar	P. Abraham	—	1	7	1490.60	3170
Kolm musketääri	R. Benatzki	1	—	10	1670.60	2362
Unistuste kiirrong	R. Katscher	1	—	7	846.20	1148
Montmartre'i kannike	E. Kalman	1	—	12	2184.85	3632
Lõbus lesk	Franz Lehar	—	1	11	1909.85	4474
Kevadtuul	R. Stolz	1	—	8	1041.10	1898
Armulaul	J. Strauss	1	—	4	804.20	1069
Silva	E. Kalman	—	1	7	974.70	2598
Veskineiu	A. Virkhhaus	1	—	7	1251.35	2742
		6	5	84	14765.25	27723
Tosca	G. Puccini	1	—	6	2135.40	285
Rukkilill	Max Möller	—	1	3	274.30	1098
Viiukese sõit kevadriiki	Agnes Taar	1	—	3	328.75	1203
Reis õnnemaale	Rich. Ledermann	—	1	3	255.45	643
		1	2	9	858.50	2944
Kõik kokku		19	11	180	23803.42	50118

kõnega teatritoimkonna esimehelt Ants Simm'ilt ja 3) Alfred Teppani naljamänguga „Elu teeb uperpalle“ V. Mettuse näitejuhatusel.

Avakõnes märgiti R. J. „Postimehe“ kirjutuse järgi 4. IX 32, et edaspidi tahetakse harrastada kõiki teatrilasid — jandist kuni draama- ja tragöödiani, laulumängust ooperini. Sellejuures on sihiks valida repertuaari ainult seda, mis on väärtuslik ja mis on ülesehitav, eriti rõhku pannes algupärasele loomingle. Kavatsusi korraldada teatri ja publiku vahelise kontakti tihendamiseks seltskondlikke õhtuid „Vanemuise“ liikmeile, millele R. J. lisab:

„Kevadisele lahingupingele, mis peaaegu oleks auväärt laulujumala oma ammustelt alustelt ära nihutanud, on vahepealne ilus suvi raputanud rahustavat vaimu. Näib, et elu tahab veereda „Vanemuise“ seinte vahel igas suhtes endisi radu ja suur draamavõitlus on sedakorda jälle kauges minevikus.“

Veel kibedamini kirjutab n. n. opereti- ja draamasõjast arvustaja Henr. V. „Vaba Maas“ 6. IX 32.

Kuivõrra hooaja jooksul rõhku pandi algupäranditele, näitab eeltoodud 1932./33. hooaja ülevaatlik tabel.

Märkimist väärib aga juba algupärandite hindamise tahe, mida tõendab ka, et hooaeg avati algupärandiga. Tartu publik seda algatust siiski ei kviteerinud, kuna hooaja avamisele oli ilmunud ainult 261 inimest ning esimesele kohale ei olnud müüdnud ainustki piletit, kuna järgmisel päeval varematest hooaegadest korratud „Havai lill“ operetietendusest võtab osa 364 inimest. Võib-olla see publiku suhtumine on põhjuseks, miks kogu hooajaks opereti ja sõnalavastuste etenduste arv jääb, nagu ülemaltoodud tabel seda kujukalt näitab, kogu hooaja kestes võrdsesse esitusse. Operetietendusi on hooaja jooksul vaid 3 etendust enam kui sõnalavastusi, külastajate arv aga üle 10 000 inimese suurem ja kassa peaaegu 2¹/₂ korda suurem kui sõnalavastustel, mis omakorda tõendab, et peamiseks operetietendustest osavõtjaks on Tartu jõukam klass. Tartu publiku üle nuri-seb J. Semper „Sinirebase“ arvustuses:

„Igatahes nõuaks ääretu palju kunstitahet, pingutust ja julgust vastu voolu ujuda, kui kord tõsiselt mõeldakse Tartu suikavas intelligentsis äratada teatrikunsti tarvet ja ka nõudlikumat maitset.“

Hooaja eel käivad näituseaegsed etendused: „Vanemuises“ — operetid „Havai lill“, „Metsaülema tütar“ ja „Viktoria ja ta husaar“ ning Saksa teatris sõnalavastused: „Ostetud armastus“ ja „Naiskurat“. Viimase 2 etenduse üldtulu on Kr. 92.02, mis ei tasu saali üürigi — olgugi, et mõlemad etendused olid antud odavahinnaliste eten-dustena.

A. Teppani „Elu teeb uperpalle“ kohta on arvustuse arvamine ühine, et see teos oleks olnud sobivaks vahepalaks hooaja kestes, aga avatükina mitte vastuvõetav.

Peale algupärandite leidsid selle hooaja lavastustest arvustuse poolt erilist tähelepanu veel W. Shakespeare'i — „Mida soovite“ V. Mettuse juhatusel, mis oli julge ja täit tunnustust nõudev lavastus, kuna selle nüüdisajastamine mõjus loomulikult ja sobivalt.

A. Faiko „Inimene portfelliga“ lavastus Rud. Ratasessa juhatusel väärib ja leiabki arvustuse poolt tunnustavat tähelepanu, eriti J. S. arvustus „Päevalehes“. Kuid publiku osavõtult jäävad hõredaks, nii esietendus (150 vaatlejat) kui ka kõik järgnevad etendused. Olgu

aga kohe siinkohal märgitud, et palju suuremat osavõttu ei näita ka novembris korraldatavad operetietendused. Näit. operett „Montmartre'i kannikese“ etendus on korduvalt alla 50 krooni. Olgugi et sama operetti mängiti hooaja jooksul kõige enam kordi — 12 etendust ning andis kogusummas kõige suurema tulu Kr. 2184,85.

Kuigi mitte ühemeelse ja tegelaste mängu suhtes isegi vastukäivate, kuid üldiselt väga hää arvustuse osaliseks saab ka F. Langeri „Kaamel läheb läbi nõelasilma“ A. Meringu juhatusel. Märgitakse A. Meringu selles lavastuses märksa suurema ansambli saavutamist kui tema varem „Iluduskuninganna“ lavastuses.

Teatud määran suuremat tähelepanu väärivateks lavastusteks on veel selleaegse NSVL saadiku F. Raskolnikovi 5-pildine näidend „Robespierre“ A. Sunne juhatusel J. Simmi muusikaga ja B. Mussolini ja G. Forzana näidend „Sada päeva“ E. Türki juhatusel. Kuid kumbki neist näidendeist ei leidnud oodatavat tähelepanu publikult. vaid viimase esietendusel oli kõigest 107 vaatlejat, mil puhul R. J(anno) kirjutab „Postimehes“ nr. 23 28. II 33.

„Sensatsioonilõhna oli tunda Tartuski ja mõnigi arvas, et nüüd ometi kord ajavad saali lõhki. Aga suuremat tungi ei olnudki. Nähtavasti on meie publik säärame, et sea kas või Munamägi lavale tuld purskama — ta kõnnib ikkagi mööda. Või alumisele korrale.“

Märkima peab ka veel soomlase J. Karma „Lembitu“ lavastust R. Rataspea juhatusel, mida selle ainekäsituselt võiksime arvata meie algupärandite juurde.

Algupärandeid mängiti hooaja algul antud lubaduse kohaselt võrdlemisi rohkesti. Peale hooaja avatükis märgitud „Elu teeb uperpalle“ näeme selle hooaja kavas ja päris kenakeste etenduskordade arvuga järgmisi lavastusi:

Hella Vuolijoki „Koidula“ 10 etendusega.

Artur Adsoni „Iluduskuninganna“ 9 etendusega.

Tammsaare-Mettuse „Mauruse gümnaasium“ 9 etendusega.

Operetidest A. Virkhaus-Taari „Veskineiu“ 7 etendusega, ning lastelavastusi A. Taari „Viiukese sõit kevadrüiki“.

Arvustuse kui ka publiku suurema tähelepanu osaliseks algupärandite seast saab H. Vuolijoe „Koidula“ esietendus pühap., 29. okt. Publiku osavõtu poolest ületab esietendus oma üle 600 vaatlejaga kõik selle hooaja esietendused, operett hulkaarvatud. Kui teose enda üle läheb ajakirjanduses tugev poleemika, ollakse E. Türgi lavastusega üldiselt väga rahul, märkides, et just see lavastus on soodustanud selle teose mõjulepääsu. Tegelasest leiavad erilist hinnangut Liina Reiman ja Ed. Türk — viimase Michelsoni peetakse Türgi senise loomingu parimaks kujuk, kuigi hr. Türk ka Mauruse gümnaasiumis annab täiesti uudset kujutatud hinnatava lavatüübi. Märkimist vääriks ka see, et peategelase „Koidula“ osas esinevad 2 osatäitjat — pr.-d L. Reiman ja Marie Türk, kelledest kumbki pakuvad tublisti erinevat ja hinnatavat loomingu.

„Koidula“ lavastusega andis „Vanemuise“ näitetrupp üle ootuste tugeva draamaetenduse, mida oli hindamas väljamüüdud saalitäis publikut.

„Vaba Maa“ 1. XI 32 kirjutab:

„„Koidula“ oli virgutanud Tartugi teatripubliku sellest sügavast teatri-
onest, millesse ta ajajooksul on suikunud.“

Peaaegu sama suurt üldist tähelepanu köidab Tammsaare-Met-
tuse „Mauruse gümnaasiumi“ lavastus Ed. Türgilt. Sellest lavas-
tusest ja õhtust püsib tänu tema tüüpiderikkusele ja ehtsusele väga
hea mulje. Selle omapärase lavastusega teeb trupp kevadel külaskäi-
guetenduse Tallinna, kus see lavastus leiab veelgi soojemat vastu-
võttu.

Väga hea hinnangu annab arvustus A. Adsoni mõnusate hüve-
dega rahvatükile „Iluduskuninganna“ A. Meringi juhatusel. Sel pu-
hul kirjutab Henr. V(isnapuu) „Vaba Maas“ nr. 290 — 9. XII 32.:

„Seda, mida jättis võlgu endine teater kodususes ning eesti inimese hinge-
läheduselt, seda nüüdne teater tasub ülikülluses. Seda oma kodutunnet, oma
huviringi võludust andis täiel määral Artur Adsoni komöödia „Iluduskunin-
ganna“ „Vanemuise“ laval.“

Ooperilavastusi andis „Vanemuise“ teater vaadeldaval hooajal
ainult ühe: G. Puccini „Tosca“ Helmi Eineri lavastusel ja kaastege-
vusel koos Al. Arderi ja M. Tarasega. Antud 6 etendusel külastab
„Toscat“ 2185 inimest ja kassa üldtulu on Kr. 2.135,40. Olgu kohe võrd-
luseks toodud, et hooaja menukam operett „Montmartre'i kannike“
kannatas 12 etendust küll 3632 vaatlejaga, kuid peaaegu võrdse
üldtuluga nimelt Kr. 2184,85, mis tagant järgi laseb oletada, et
sellelaadseid ooperilavastuse katsetusi oleks pidanud tehtama suure-
mal määral; olgugi, et siin osa huvi ja menu tuleb panna kolme
nimeka väliskülalise arvele, tõendab see siiski, et Tartu tunneb huvi
mitte ainult opereti, vaid ka väärtuslikumate muusikalavastuste vastu.
Sellega olgu tehtud ka vajalik õiendav korrektiiv minu märkusele
käesoleva kirjutuse alguses, et peamiseks operetietendusist osavõt-
jaiks on Tartu jõukam klass. Veel südamlikumat ja soojemat vastu-

EHT VENE SAREPTA SINEPIT

VÜRTSE JA ÄÄDIKAT

SOOVITAB

TARTUS, VÕIDU 10.

K.-m. JOHAN PEEP

H. VESTERI jalanõudeäri

Tartus, Võidu tn. 11

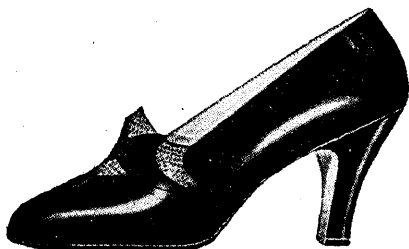
Soovitab moodsale tehnikale kohandatud tööstuses valmistatud

elegantseid

daamide ja härrade

kingi

soodsate hindadega, algavaks
kevadhooajaks.

võttu leiab aga püüe ooperilavastustega katsetada — arvustuse poolt. Ja olgugi et ooperilavastuste korraldamine nõuab teatrilt väga suuri kulusid, oleks vajalik olnud mõne opereti asemel katsetada veel mõne operi lavastusega.

A. Virkhausi algupärane operett „Veskineiu“ Agnes Taari librettoga ei paku küllaldast omapära ega erine tavalistest operetidest, mistõttu lähebki ainult 7 korda. Operetidest sai üldiselt parima arvustuse „Lõbus lesk“.

Hooaja lastelavastused lähevad suhteliselt üldiselt nõrgalt. Parima menu saavutab siiski Agnes Taari tõesti tore ja laste hingeelu tabav „Viiukese sõit kevadriiki“, mida mängitakse 3 korda (selle-egne maksimaalne arv).

Muudest teatriüritustest väärivad märkimist maestro Juhan Simmi 25 a. muusikalise tegevuse juubel pühap., 2. X 32. a. ja Julius Põdra 25 a. lavategevuse juubel pühap., 26. II 33. Joh. Kaarma „Lembituga“, juubilariga nimiosas.

Hella Vuolijoe „Koidula“ lahusprotsess, mis äratas üldiselt võrdlemisi laialdast tähelepanu ning pea saalitäie rahvast kokku tõmbas — sisuliselt aga kaunis pieteedi tundetuks toiminguks kujunes.

Hooaeg lõppes F. Raskolnikovi „Robespierre“i etendusega pühap., 28. mail, kuna eelõhtul läks operett „Silva“ tantsuga lõpuks.

Direktorite vahetus toimus hooaja keskel. 15. X 32. tagasi astuva A. Sunne asemele valiti uueks direktoriks August Gailit. August Gailit täitis ka dramaturgi kohuseid.

Näitlejaskonda uuendati hooaja alguses: Alfred Meringu, Rea Tamme ja Velda Otsusega. Hooaja lõpul lahkusid „Vanemuise“ teenistusest: Voldemar Mettus, Liina Reiman, Olly Teetsoff ja Rea Tamm.

Surma läbi kaotas teater Hans Pulsti.

Andes pinnapealse ülevaate ülaltähendatud hooajast, peaaesjalikult, aruannete, arvustuste ja nappide bürooteadete ning muude ajakirjanduse märkmete najal, tegin seda siiski hoopis tagasihoidlikult lavastuste hinnangu osas, seda peamiselt seetõttu, et arvustustes leidub palju vastuoksusi, mis tagant järgi ei võimalda arvustuste põhjal täpsema ülevaate saamist. Vaadeldava perioodi „Vanemuise“ lavastusist on mul aga õnn olnud näha vaid üksikuid etendusi. Samadel põhjustel loobusin üldse kavatsatud tegelaste hinnangu kokkuvõttest, kuna siin on lahkuminekud veelgi suuremad.

Rõõmustaval viisil näitab enamik selle hooaja lavastusi etenduste arvus tõusu tendentsi. Öeldu on eriti maksev algupärandite kohta. Kahjuks pole sellest kinni peetud järgnevatel 1933./34. ja 1934./35. hooaegadel, seda suurem on keskmine etenduste arvu tõus iga lavastuse kohta, järgnevatel hooaegadel.

Suures valikus moodsaid
pildiraami- ja tapeediliste
soovitab

K. LUKK'i

pildiraamitööstus

Võidu tn. 12, Tartu

1933./34. hooaeg ning järgnevad on meile liiga lähedased, et teha ülevaatlikku tagasisivaadet ja seepärast piirdun kahe järgneva hooaja kokkuvõtlikus ülevaates vaid kahe alamaltoodud 1933./34. ja 1934./35. hooaegade teatri tegevust peegelduvate tabelitega.

1933./34. hooajal Vanemuise teatri poolt ettekantud lavastuste tabel

Näidendid	Autor	Lavastusi		Etend. arv	Kassa	Vaatilej.
		uusi	vanu			
Sinirebane	Ference Herczeg	—	1	1	40.—	109
Koidula	Hella Vuolijoki	—	1	1	45.40	148
Salongis ja kongis	H. Raudsepp	1	—	11	1507.—	2983
Mauruse gümnaasium	A. Tammsaare	—	1	3	467.78	921
Neitsid lampidega	August Mälk	1	—	7	597.60	1431
Sinimandria	H. Raudsepp	—	1	1	28.05	96
Eerik XIV	A. Strindberg	1	—	6	644.40	1244
Kauka Jumal	A. Kitzberg	—	1	5	473.35	1422
Romantiline tütarlaps	Martinez Sierra	1	—	5	319.50	978
Vaesemehe ututall	August Mälk	1	—	7	566.70	1380
Ülestõusmine	L. Tolstoi	1	—	7	674.10	1765
Sügisviulid	J. Surgutsev	1	—	1	217.90	269
Kalevipoeg ja Sorts	F. Karlson	1	—	3	227.50	1175
Pisuhänd	Ed. Vilde	—	1	3	169.80	432
Patrioot	A. Neumann	1	—	4	341.95	462
Pärast veeuputust	Upton Sinclair	1	—	4	125.20	231
Parvepoisid	Teuvo Pakkala	—	1	6	875.60	2163
		10	7	75	7321.83	17209
Traviata	Giuseppe Verdi	—	1	7	1821.15	2417
Montmartre'i kannike	E. Kalman	—	1	3	665.60	1306
Lõbus lesk	Franz Lehár	—	1	3	988.75	1244
Veskineiu	A. Virkhaus	—	1	1	345.20	724
Silva	E. Kalman	—	1	3	806.05	1359
Kevadtuul	R. Stolz	—	1	2	283.70	837
Metsaülema tütar	Jarno	—	1	2	265.80	799
Armulaul	J. Strauss	—	1	2	409.10	1150
Talupojast kindral	J. Strauss	1	—	15	2855.25	6145
Anneliis	Rob. Vinterberg	—	1	9	1529.90	3128
Ilusaim naistest	V. Bromm	—	1	6	1248.20	2848
Mariza	E. Kalman	—	1	4	617.10	1398
Linnukaupleja	Zeller	—	1	3	907.30	1955
Õnne peab olema	A. Profes	1	—	13	2967.45	5984
Bajadeer	E. Kalman	—	1	5	953.—	2174
Ideaalne naine	Franz Lehár	1	—	8	1127.50	2140
Armastus ookeanil	H. Andrae	1	—	8	1979.15	2726
Viktooria ja ta husaar	P. Abraham	—	1	1	176.50	400
Lõbus talupoeg	Leo Fall	—	1	1	271.50	565
Kevadtormid	A. Virkhaus	1	—	3	330.40	562
Suudlematu Eeva	M. Knopf	1	—	3	388.45	874
		6	14	95	19115.90	38318
Püha öö	M. Avarsoo	1	—	4	547.20	1484
Kollikoopa kokapoiss	E. Virkhaus, E. Martinson	1	—	2	422.75	1315
		2	—	6	969.95	2799
Kõik kokku		18	22	183	29248.83	60743

Tegelaskonna koosseisus olid järgm. muudatused (1933./35. h. a.):

Tulid: H. Aren ja K. Taniloo. Lahkusid: A. Gailit, M. Türk, A. Mering, E. Ende, S. Idam, S. Tamm, F. Hallap, A. Konsa, N. Libene ja A. Sunne.

1934./35. hooaja tegelaskonna koosseisus olid järgm. muudatused:

Tulid: L. Lindau, T. Kroon, H. Uuli, E. Nüssik, A. Tannebaum, H. Sutt, A. Rebane. Lahkusid: H. Nau, E. Pärn, H. Sutt, A. Rebane ja E. Türk.

1935./36. ja käesoleva hooaja tegevuse kohta võimaldavad täpsemat ülevaadet „Teater Vanemuine“ nr. 1—10.

1934./35. hooajal Vanemuise teatri poolt ettekantud lavastuste tabel

Näidendid	Autor	Lavast.		Etend. arv	Kassa	Vaatl.
		Uusi	Vanu			
Parvepoisid	Teuvo Pakkala		1	2	290.—	530
Mäeküla piimamees	Ed. Vilde	1	—	5	355.35	824
Pääsukestepesa	J. Horst	1	—	6	317.30	744
Elav kapital	A. Adson	1	—	3	76.20	128
Nõmmekingsepad	A. Kivi	—	1	6	458.20	860
Naisadvokaat	G. Berr, L. Verneuil	1	—	6	296.25	500
Saatan	L. Verneuil	1	—	2	78.60	173
Mässuvaim	Arno Raag	1	—	13	1883.25	3794
Põhjalased	A. Järviluoma	—	1	5	210.50	581
Kuningas Lear	W. Shakespeare	1	—	2	96.20	210
Äri on äri	O. Mirbeau	1	—	5	833.50	1383
Raidaru kirikumõis	K. A. Hindrey	1	—	5	312.45	533
Esivanemate kuld	J. Jaik	1	—	6	477.20	1126
Kraavihallid	Enn Vaigur	1	—	7	1144.45	2395
		11	3	73	6829.45	13781
Tosca	G. Puccini	—	1	2	290.15	513
Eugen Onegin	P. Tšaikovsky	1	—	12	2322.90	4329
Boheem	G. Puccini	1	—	6	883.60	1314
		2	1	20	3496.65	6156
Viktooria ja ta husaar	P. Abraham	—	1	3	763.75	1129
Kevadtormid	A. Virkhaus	—	1	1	643.50	776
Suudlematu Eeva	M. Knopf	—	1	2	117.30	305
Kõrvelaul	S. Romberg	1	—	16	4807.35	8219
Sissy	F. Kreisler	1	—	9	1480.75	2653
Kolmekrossi ooper	Kurt Veill	1	—	6	764.15	1238
Kevadfee	V. Corzilius	—	1	6	1838.20	3764
Önnelend	B. Vatsel	1	—	8	1565.05	2735
Silva	E. Kalman	—	1	4	882.95	2171
Meedi	R. Stolz	—	1	5	1005.10	2233
		4	6	60	13868.10	25223
Pál-tänava poisid	F. Molnár	1	—	2	252.40	1197
Kaval Ants ja vanapagan	A. Kitzberg	—	1	3	458.90	1273
Sõnajala õis	Ernst Peterson	—	1	1	50.10	142
Okasroosike	A. Kitzberg	—	1	2	279.40	536
		1	3	8	1040.80	3148
Kõik kokku		18	13	161	25235.—	48308

Stseen „Iiri roosist“. Vasakult: L. LAONIIT, R. RATASSEPP, A. MERING, A. LIIK, E. NEEMRE, H. AREN

POOLHOOAJA ALGUS ARVUSTUSTULES

IIRI ROOS

21. jaan. kirjutas E. L. „Päevalehes“ muuseas:

Kõige õnnestunuma kuju andis pr. Isak Coheni osas Lilli Laoniit, kelle mäng kutsus sageli kiiduavaldused esile. Rahuldavad olid ka Randviir ja Jürgo oma vaimuliku isa osades ning H. Aren Rosakristiina kujutamisel...

Esietendusel võeti tükk väga soojalt vastu, kohati takistasid aplausid koguni mängu. Kahjuks kordus aga tavaline nähtus — publikut oli esietenduse kohta liialt napilt.

KARU LÄHEB MEE LÖKSU

18. veebr. kirjutab R. J. „Postimehes“:

...Vanemuislased olid löönud komöödiiale heatujulise „vaardi“ sisse... Oli head, rõõmsat mängu, mõnusaid tüüpe ja kogu tempo lustakalt libisev, nagu see kohane kergekoelisele komöödiiale...

Osakandjaist sai peamised loorberid enesele A. Tamme mets, kelle teenijatüdruk oli nii maskilt kui olemuselt tõesti tore tükk elavat ja ehtsat inimest. Tema päralt olid ka enamad naerupuhangud saalis, kui mitte arvvestada L. Laonidu Sirjet, kelle tekstitõlgendus tabas kohati väga hästi pilalikkust, muus mõttes aga jäi tü-

tarlapselikkusest pisut vajaka. Juubilaril A. Pilleriil ei olnud just kõige sobivam osa oma võimete näitamiseks, toda hürra Vunki saab ju öieti ainult n. ö. ära mängida ja seda tehti korralikult...

Publikul näis olevat päris hea naerutuju ja paar korda plaksutati isegi mängu vahele.

ja „Päevalehes“ samal päeval E. L-a: „...Publikut oli saal täis. Paistab siiski, et publiku rohkust ei põhjustanud mitte Adsoni asjatult kõmuliseks tehtud näidend, vaid A. Pilleri lavajuubel, kuna viimane on Tartus võrdlemisi populaarseks näitlejaks kujunenud...“

VERONIKA

A. PILLER oma juubelitükis „Karu läheb mee lõksu“

Tegelasist olid kõige paremaks Sirje — L. L a o n i i d u esitusel ja haritlase teenija A. T a m m e m e t s a kujutusel. Mõlemad näitlejad oskasid anda heade kujude kõrval ka õnnestunud osatölgitsust ja nii võis neid mõnuga jälgida...

DŽAINA

„Postimehes“ kirjutab 19. veebr. R. J.:

„...Tuleb eriti hinnata „Vanemuise“ tantsujuhi I. Urbeli võimeid... Nii saimegi lugematu rea väga häid tantsunumbreid, millest on raske üht paremaks tõsta kui teine oli. Peab au andma kõigile neile tantsitaridele ja tantsumeestele, kes nii suure andumusega suhtusid oma ülesandesse ja neid ülesandeid teostasid ühegi nimetamisväärsema eksimuseeta. Siin tuleb kõigepealt rõhutada tõeliste tuledega mänglevat tantsu, mis nõudis hinnatavat pingutust kõigilt asjaosalisilt, ja teiselt poolt tantsusolistest pr. Otsust ja Uno Väljaotsa, kes mõlemad paljudes tantsudes esitasid muljekaid tantsunumbreid. Viimase pildi alguses esitatud tants mõlema eelpool nimetatud poolt näitas erilist sulavust ja võimeid, mis teeks au igale operetiteatrile, olgu see siis pealinlik või välismaine...“

...„Vanemuise“ opereti senises repertuaaris on „Džaina“ paremaid saavutusi.

...E. M a a s i k andis oma parima häis larulunumbreis ja oli suutlik ühtlasi mõneski stseenis pakkuma südamlükku mängu. Lõbusatujulises trios — pr. A r e n, pr. S u v e r o, E. P ä r n — oli head operetlikku rühti, kus mõlemad proudad näitasid vaba ja heas mõttes lahtist mängu ja ka E. Pärn andis veelkordse kindlustuse, et tal on hinnatavaid omadusi heaks operetikujuks ning paslikuks huumoriks.

Dekoratsioonis oli tunda V. H a a s i oskuslikku kätt ja kostüümides head mõistmist eksootilisest miljööst.

Kui soovite hästi riietuda

laske kõik oma riided õmmelda

KIVI T. 16—3. TEL. 12-31

Tellimiste juures R.Ü.K. riideproovid

AUG. TIIRMAA

RÄTSEPMEISTER

Stseen operett „Džaina“ 3. pildist. Vasakult: E. AUMERE, J. PÖDER tn., V. RATASEPP, R. VIRSA, J. KULL, B. ALAND, E. MAASIK, H. BERG, V. TŪLKOV

Rohkearvuline publik avaldas ettekandele sooja poolehoidu ja palju numbreid korrati või oleks korratud, kui aeg oleks lubanud.

Lõpuks läkitati lavale palju lilli.

Tantsujuht J. Urbel ja lavastaja A. Mering kutsuti välja ja neile avaldati kiitust elavate kiiduavalduste ja lillepöimikute kaudu.“

Muusikalise külje kohta kirjutas samas lehes 21. veebr. E. Oja:

„...Muusikajuht Ed. Tubin suhtus oma ülesandesse nii nagu see võimalik on läbi viia meie oludes. Meil pole võimalik rakendada orkestrit, kes oleks suuteline sooritama ülesannet, mille ette seab meid jazz-operett „Džaina“. Hea jazzmuusika on oma-

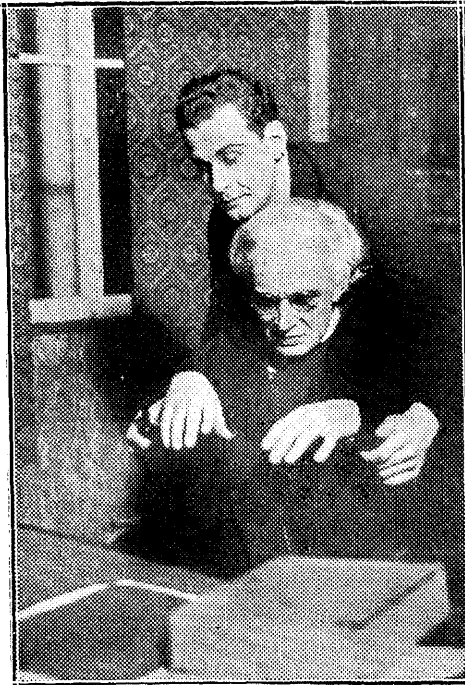
FOTO-ATELJEE

H. RIEDEL JA H. EGGERT

SUURIM JA MOODSAIM TARTUS

ERIALA PORTREED JA LAVAVÕITED

A. RANDVIIR enda noorusega (J. JÜRGO) oma juubelitükis „Phaeton“

ette ala, milleni meie pole õnneks veel jõudnud, ja loodetavasti ei jõuagi...

Tegelastest kandvaim ülesanne lausus nimiosalisel *Elsa Maasikul*, kes ka oma osa, mis pole kaugeltki ooperiprimadonna kohustis, muusikaliselt kõlavalt ja meeldivalt läbi viis... Kõrvalised osakandjad sooritasid oma ülesande nii nagu me seda oleme harjunud kuulma.“

PHAETON

„Uus Eestis“ kirjutab J. Sütiste 6. märtsil:

„...See on autori draamatiline hümn elavale elule. Või teisiti: kõike tuleb teha õigel ajal, sest „noorus ei tule üal tagasi“...“

A. Randviir juubilarina Blesse'i osas andis tugeva sisepingelise kuju. Kõigiti läbituntud mäng pääsis kõige enam mõjule tekstilistel otsustusmomentidel. Juubelietenduse erutus vajutas küll alguses näitlejale natuke liigselt draamatilise rõhu, kuid hiljem jäi see märkamatuks. Ning me kõik teame, et see on näisuguses olukorras paratamatu nähe. Samuti aga oskame ka hinnata seda ilusat mängu-ühtlust, millega Randviir oma osa läbi viis.

E. Aumere (Anton) noore serblasena oli kujult tore, kuid lõunaslaavlaste temperamendist jäi palju puudu...“

„Postimehes“ 5. märtsil R. J.:

„...„Vanemuislased olid end distsiplineerinud korralikult ansambliks. Vana professorit mängis juubilar A. Randviir sügava ossaelamisega ja oli väga häid näansse, mille üle võisid all saalis aina rõõmustada... Kaini tagasihoidlikkuse ning diskreetsusega tõlgitses L. Tubin noort tüdrukut ja E. Aumeregi oli end seekord distsiplineerinud taltsaks noorukiks... J. Jürgo oli ülesandeks mängida... sümbolkuju ja tagasitõmbuv vaasohiak tuli siin asjale kõigiti kasuks... Teenijatüdruku mahlakaid jooni esindas A. Tamme mets seegi kord mõnusa atsakusega ja aitas näidendit oma moodi elustada...“

ja „Päevalehes“ 6. märtsil E. L-a:

„...Randviir süvenes ja elas kohati oma osa nii sügavalt, et kadus üldse tunne, et laval mängitakse.“

Väga tagasihoidliku ja distsiplineeritud kuju andis E. Aumere, keda mõnuga võis jälgida serblasest üliõpilase osas. Rahuldavad olid ka L. Tubin noore tüdruku ja J. Jürgo professori nooruse sümbolises kehastuses.

Lastenäidendi „Kuldne süda“ pesuneitsid.

Järjekordselt hea kuju andis A. Tamme mets, kellel „Vanemuises“ sellelaadilistes osades võistlejaid ei ole.

Ansamblimängult oli seekordne esitendus hea. Kahlematult ei saa märkimata jätta lavastaja K. Aluoja teeneid, kes oli suutnud sulatada mängus esinevaid kontraste. Näitlejail, eriti juubilarile, avaldati rohkesti kiitust ja kutsuti korduvalt lavale.“

KULDNE SÜDA

15. märtsil kirjutas R. J. „Postimehes“:

„...Kogu miljöö, tegelaskond ja lavanumbrid seatud lastele maitsepä-

raseks ja nii oli peenikesel perel vaatamist ja kikkamist küllalt. Kirevad tantsunumbrid, vaimud ja haldjad, naljaonud ja -tädid — väikesele silmale ja kõrvale rõõmu maailm.

...Aga lavastaja oli teinud, mis võimalik ja nagu öeldud, mudilastele serveeriti paljugi, mille üle võis rõõmutseda.

Noort teatrirahvast oli kogunenud keskmiselt ja plaksutati nobedasti...“

ja „Vaba Maas“ samal päeval L. K.:

„...Tüki lastenäidestamiseks on rakendatud sellised olevused, nagu kaitseingel, näkineid, tuulepüüad, kes kõik teenivad vaatajaskonna silmapidu, mis ettekandel ka täiel määral õnnestus.

Elsat mängis kena malbusega I. Suvero, Antsu — A. Sabor, vana-härra väikeses osas esines A. Liik. Marionetlikult-koomilisena mõjus kurja Manni osaline — Kasumets. K. Taniloo, E. Pärn, V. Väljaots ja ülejäänud noorem generatsioon, olgu siis tantsude täitmisel või pisiosade kujundamisel, olid kõik enam-vähem rahuldavad. Mitmekesisivad tantsunumbrid olid lastenäidendlikult selged ja küllalt lühikesed. Eriti tõstaks esile kaunist nukkudetantsu, korstnapühki-jatetantsu. Lavastatud ilusa hooga.“

VÄIKSE TANTSU
TEL. 51-70

VALMISTAN
RÕIVATUSTOID
DAAMIDELE
HÄRRADELE
JA
VORMIRÕIVAD

KROONIKA

Vanemuise käesolev hooaeg töötab seniste saavutuste poolest kujuneda nii kassatulemuselt kui ka etenduste arvult jälle rekord-aastaks. Uuslavastusi on küll mitmesugustel põhjustel antud vähem kui harilikult, 1. märtsiks 13, neile lisaks märtsi kuu jooksul 2, kuid etenduste üldarv on tublisti tõusnud. Sealjuures on teater pannud pearõhku sõnalavastustele, kuna eelnimetatud uuslavastustest on ainult 2 operetti. Isegi komöödiaid on antud ainult 2. Seda tõsisemate lavastuste eelistust tahab teater jätkata ka edaspidi, püüdes ühtlasi jääda elulähedaseks ja kasutada võimalust mööda rohkemal määral algupärandeid.

Aastate jooksul tekkinud eelarvamiste järgi ei tohiks eelöeldu Tartu oludes tõenäolik olla, kuna üldise arvamise kohaselt nii publiku kui teatri poolt olevat ikka eelistatud operetti. Kuid andmed kõnelevad selget keelt. Arvuliselt ja tööhulgalt on Vanemuise käesoleva hooaja töökoorem olnud suurem kui kunagi varem. Toome siin-

Käesoleva hooaja tegevuse kokkuvõtlik tabel kuni 1. märtsini 1937. a.

Tüki nimetus	mängitud kordade arv	vaatajaid kokku	üldtulu	ühe etenduse keskmine	
				vaat. arv	tulu
Sõnalavastus.					
Bekeff „Unustamatud hetked“	9	2061	1266.95	295	141.—
Tammsaare-Aluoja „1905“	10	1346	648.—	135	65.—
Raudsepp „Mikumärdi“	2	272	157.75	141	79.—
Luts-Säreva „Tagahoovis“	10	3145	1148.45	315	115.—
O'Neill „Oi noorus“	3	322	131.85	107	41.—
Vuolijoki „Niskamäe naised“	39	9480	9292.63	268	161.—
Török-Emöd „Tütarlaps tänaval“	26	6338	3064.85	244	114.—
Kitzberg „Püve talus“	11	3046	852.—	277	77.—
Nichols „Iiri roos“	5	769	461.65	154	72.—
Adson „Karu läheb mee lõksu“	4	1311	1042.10	328	260.—
Segaõhtu	1	1220	1669.65	1220	1669 —
Sõnalavastused kokku	120	29310	16635.28	244	139.—
Muusikalavastus.					
Puccini „Madame Butterfly“	10	1989	1096.55	199	109.—
Vatsel-Valmre „Napoli pärl“	10	2572	1465.25	257	146.—
Romberg „Kõrvelaul“	5	1128	631.—	225	126.—
Stolz „Veenus siidis“	4	1350	934.60	337	233.—
Strauss „Nahkhiir“	18	3935	3098.75	218	172.—
Abraham „Džaina“	3	1500	1093.80	500	364.—
Muusikalavastused kokku	50	12474	8319.95	249	166.—
Lastelavastus.					
Tšumatsenko „Viulidaja Lulli“	7	1596	331.—	228	47.—
Möller „Õnehaldjas“	7	1692	567.05	242	81.—
Fröscho-Toona „Admiral Bobby“	4	551	126.80	138	32.—
Lastelavastused kokku	18	3839	1124.85	213	62.—
Kõik kokku	188	45623	26080.08	243	139.—

juures üksikasjalise tabeli, milles on toodud andmed iga üksiklavastuse kohta, kokkuvõtted lavastusliikide viisi ja kogu tegevuse arvuline kokkuvõte. Tabel sisaldab andmeid teatri töö üle kuni 1. märtsini s. a. ja on seega $\frac{2}{3}$ hooaja töö kokkuvõte ning peaks publikule suurt huvi ja ülevaadet pakkuma.

Möödunud hooaja samal ajavahemikul anti kokku 148 etendust 39941 maksulisele vaatajale, üldtuluga kr. 21.247,25. 1934./35. hooajal oli aga terve hooaja jooksul antud 161 etendust, 48.308 vaatajat ning kassa kr. 25.235.—. Nii on käesoleva hooaja $\frac{3}{4}$ aasta jooksul antud tervelt 40 etendust enam kui möödunud hooajal sama aja kestel ja 27 etendust enam kui kaks aastat tagasi tervelt hooajal. Samuti on kassatulemus ja publiku arv tugevalt käesoleva hooaja kasuks.

*

Uttest lavastustest on Vanemuises praegu ettevalmistusel H. Raudsepa näidend „Lipud tormis“, mis käsitleb ainet Eesti riigi sünniaegsetest tormidest, ning sai auhinna „Estonia“ näidendite võistlusel. Lavastab A. Mering, kaasa mängivad K. Aluoja, A. Randviir, L. Tubin, V. Ratassepp, E. Torop, A. Mering, E. Vahur jt. Lavapildid V. Haasilt. Esietendus on laupäeval, 3. aprillil.

Järgmisena tuuakse lavale Jara Beneši operetlik laulumäng „Rohelisel aasal“, mis lavastatakse laulumängu põhimõttel. Lavastab A. Mering, dekoratsioonid V. Haasilt, tantsud I. Urbelilt. Kaastegevad E. Maasik, O. Lipp, H. Aren, I. Suvero, A. Tammemets, A. Mering, E. Pärn jt. Nimetatud laulumäng tuleb esietendusele kolmapäeval 14. aprillil.

Nendele järgneb Janno-Särevi dramatiseering „Metsmees“ ja Lutsu „Joosep Tootsi“ („Kevade“) dramatiseering aprilli lõpul. Samuti loodab aprilli lõpuks valmis jõuda teatri tantsurühm iseseisva tantslavastusega.

*

Edasiõppimise otstarbel viibib praegu välismaal Vanemuise tantsutrupi liige Valda Ratassepp, kuhu jääb kuni tuleva sügiseni, külastades selle aja jooksul mitmeid Lääne-Euroopa riike.

Kevadhooajaks

suurepäraseid moodsaid daamide

käetaskuid,
rahakotte,
portfelle,
kohvreid,
kunstkäsitöid,
aadresskaasi,
albumeid jne. jne.

suures valikus odavate hindadega soovitab

O. Zimmermann

Tartu, Suurturg nr. 4 / Tallinn, Harju tän. nr. 34
Pärnu, Kalevi tän. nr. 41

Kevadel võtab pikema õppereisi Ungari—Tšehhoslovakkia—Austria—Saksa—Poola ette ka Ants Piller. Samuti käis veebruari lõpu-poolal dir. Aloe lühemal, mõnepäevasel tutvumisreisil Poolas, külas-tades Varssavi ja Krakovi teatreid. — Märkida oleks ka seda, et möö-dunud vabariigi aastapäevaks lavastas näitejuht Mering Riias sealse Eesti Seltsi tegelastega B. Kangermanni näidendi „Seal kus kahurid kõnelevad“.

*

Hiljuti möödusid Vanemuise peres kaks lavajuubelit: Ants Pil-ler tuletas 16. veebruaril meelde oma kutselise lavatöö kümne aasta möödumist, mille puhul anti tema tuluõhtuna A. Adsoni ajakomöödia „Karu läheb mee lõksu“ esietendus. 4. märtsil möödus Aleksander Randviirul sama töö 15 a. teetähis M. Pagnoli näidendi „Phaetoni“ esietendusega. Mõlemad lavatähtpäevad äratasid elavat tähelepanu ja publikut oli esietendustel rohkesti. Oli lilli, õnnesoove, telegramme ja ümbrikuidki.

Käesoleval hooajal pidi enda 15 a. teatritegevuse kestvust mär-kima ka dir. O. Aloe, kellel juba mineval sügisel möödus 15 a. sellest kui teda valiti Draamastuudio teatrikooli vanemaks ja palgaliseks asjaajajaks, olles hiljem Draamastuudio teatri üks aktiivsemaid asu-tajaid 1924. aastal ja algusest peale sama teatri üld- ja majandusju-hiks, ning hiljem tegevuse suurenedes sama teatri talitusjuhiks, teat-rikooli juhataja abiks, õppejõuks ja Draamastuudio ühingu asjaaja-jaks kuni Vanemuisesse ületulekuni.

E. R.

U Ü „MAJA“

RIIA TÄN. NR. 49. TEL. 16-17 / SUURTURG NR. 3. TEL. 4-00

Suurim ja täielikum

- EHTUSMATERJALI
- RAADIO
- VESIVARUSTUSE
- FOTO
- VÄRVI KAUPLUS
- JALGRATTA
- BÜROOMASINATE KAUPL.

Hea kaup!

Odavad hinnad!

Moodsaid kleite

~~~~~

pesu ja sukki

suurimas valikus soovitab

JOH. ROOSIPUU KAUBAMAJA

TARTUS, SUURTURG 14.

JÄRELJUUBELI JUTTU A. RANDVIIRUGA

„Ah, mis seal peale kaklust enam rusikatega vehelda,“ ütles eksjuubilar, kui olin ühel hommikupoolel temani jõudnud lavaruumi ukse alla üle pika „Vanemuise“ jalutussaali, kus prl. Urbel oma tantsuväge „Rohelise aasa“ asjadesse sisse juhatas.

Aga astusime siiski pisut kõrvale ühte toanurka, kust oli ilus vaade alla varakevadisele linnale. Ning Randviir võttis piibu taskust, tuli uue piibu, ja teatas: „Tundmatud kinkisid mulle piibu, selle üle on mul kõige suurem rõõm. Vana oli mineval aastal õppeühma poolt kingitud ja juba üsna hädise tervisega... Nii et piibuasjandus on seega ilusal järjel, pole endal vaja olnud hulgal ajal piipu osta. Ja vanemuislased olid toredad poisid, kinkisid ilusa kella, mis veel ilusamini lööb, ning kui mul raadio kodus mängib ja kell jõuab ümmarikule tunnilõpule, siis keeran raadio kinni ja kuulan löögid ära.

Olgu nad tänatud kõik...

Rahuldustunne on aga eriti see-tõttu, et tükk oli hea ja meeldis Tartu publikule. Üks tõsine ja mõnus asi on see „Phaeton“.

Ja jääb mõttesse vana lavarebane, kes tervelt 34 aastat on häid ja halbu tükke laval kaasa teinud. Ainult piip tolmab sõbralikult ja küllap see piibu teene ongi, et Randviir on jäänud nii heatahtlikuks ja mõnusaks meheks, millistena piibumehi üldiselt tuntakse ja mis käesoleval juhul enam imestust ei ärata.

Siis ütleb aga äkki: „Ainult nüüd tuleb hakata kohvikus käima ja kohe kahes kohvikus — ei ole parata. Mõlemates jah, Ko-Ko-Ko's ja Lille juures, sest kumbki saatsid suure tordi.

Eks sai varemgi käidud seal ikka tasapisi, aga nüüd peab end vist pikemalt selleks rakendama. Sütiste noomibki ja pahandab alati, et mis asjamehed teie seal teatris olete, mitte kohvikuski pole teid kunagi näha.“

Ning muutudes kavalaimeliseks jätkab ta: „„Phaetoni“ esietenduse ajal enne teise pildi algust purunes laval lambi kuppel. Teised toasolijad ehmusid — mina aga naersin ja olin õnnelik, et vaata — need killud nüüd veel toovadki õnne... Eks tuligi õnn kohe varsti, ütle siis, et ebausku pole midagi. Sihtkapitali valitsus saatis nimelt telegrammi, milles soovis õnne...“

Küsisin siis targu ja ettevaatlikult, et kas seal telegrammis, hm, nii muust asjast ka juttu oli. Mille peale vastas piibumees: „Oh ei, seal ei olnud üldse millegistki juttu...“

Ning aimates siinkohal selle intervjuu ilusat ja ümarikku lõppu lisas ta juurde: „Paneme nüüd punkti.“

Jätsime juubelijutud. Ja rääkisime hoopis millestki muust — Tartu Teatrikooli teisest õppeetendusest, mis läheb tema juhatusel Indingi „Inimesega silla all“. — Ning siis algas vist jälle mingi proov pika maja teises otsas.

Ei meil ole kerge kellelgi...

See juhtus käesoleva aasta kevadisel ringreisil.

Enne „Oi nooruse“ etendust XYZ seltsimajas ilmusid kohaliku tuletõrje kaks valvekorrade määratud tuletõrjujat näitlejate „garderoobi“ uksele ja hüüdsid üllatunud näitlejatele:

— Kus on vesi!?

Ehmunud näitlejad vastu: — Kas tuli lahti? Või soovite juua? Vabandage, mu härrad, oleme siin kandis esimest korda — ei tea kas järve või jõe läheduses on, aga seal keset õue näikse olevat üks kaev — küllap ta vist ka vett annab. Meil, näitlejail, on raudne tervis, ei meie tohi vett juua — roostetame muidu ära jne.

Tuletõrjujad vihastusid: — Ah, mis — hakkate meiega veel lõöpima! Silmapilk olgu need kaks toobert, mis laval seisavad, vett täis, või muidu ei lase meie eesriiet üles tõsta.

Selgus, et need, kes selles seltsimajas mängivad, on kohustatud ka lavale kaks toobritäit vett muretsema, et tuletõrjel tulekahju puhul ka oleks midagi pritsida. Et aga näitlejail oli kiire ettevalmistus etenduseks, siis saadeti tuletõrjujad dekoratori jutule, see aga omakorda ringreisi juhi juurde. Nii käisid vaesed tuletõrjujad veehädas Pontsiuse juurest Pilatuse juurde, kuni korraga leidsid, et üks toober on juba vett täis. Selle olid meie naisnäitlejad, kes „verest ära kukkusid“ vahepeal täis kandnud.

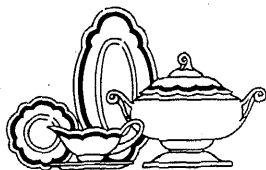
VILLA- JA RIIDEVABRIK

„ESTONIA“

Tartus, Riia 3, tel. 10-05 ● Abikontor Kivi tn. 1, tel. 58.

Valmistame: moodsates mustrites kõrgekvaliteedilist meeste- ja naiserahva ülikonna-, mantli-, kostüümi- ja kleidiriidet välismaa k'garn lõngadest kui ka kodu- ja välismaa villast; loe-, vaiba-, käsitöö-, saka- ja kampsanilõnga igas värvis. **Ostame:** maalamba villa ja vahetame villast riidet, suurriietükid ja vooditekke villade vastu.

En gros müük eriti soodsail tingimustel.

Praktilisi ja nāgusaid pūhadekinke

majapidamistarvete näol leiate suurimas valikus

A/S. D. MIRVITZ & POJAD

TARTU, Raekoja 6

Tegev ja vastutav toimetaja E. Roone

Väljaandja „Vanemuise“ teater

Ilmus 27. märtsil 1937

O./ü. „Ilutrükk“ Tartu

Klišeed A. Raba tsinkograafist

PEEGLI, KLAASI-
JA SILDITÖÖSTUS

A. LODERAUD

TARTUS. UUSTURG Nr. 11 / TELEF. 5-01

Klaasi lihvimine, peegli hõbeta-
mine, klaassepa-töökoda. Painuta-
tud klaas. Mööbliklaas vask- ja
tinaraamides. Opaksiit-, klaas-
:-: plekk- ja vask-ärisillid. :-:

MÖÖBLI LAKEERIMINE JA KULDAMINE

D. KAARUS
MEESTE TELEF. 15-39
RÄTSEPP
RÜÜTLI TÄN. 18

Tallinn, Aia 10 **U/ü. „EMLO“** Telefon 431-08

Tartu ladu: Riia 42, tel. 13-65.

Soovitab kõrges headuses

Konjakeid

Napse

Likööre

Whisky

UUDIS! *Vieux, Old Brandy* jt. taskupudelites
kruvi-korkidega Saadaval kõikjal

Meie foto-osakonnast leiate
suures valikus kuulsaid
ZEISS IKON kui ka
teiste vabrikute

**fotokaameraid,
filme, plaate,
pabereid ja fototarbeid.**

Soodne järelmaks.

Meie amatööride laboratoorium on
varustatud kõigi viimase aja
uuendustega.

VIDRIK SÄRG & Ko

TARTUS, VÕIDU T. 10. TELEF. 78.

O-Ü. RIIETURITE ÜHISKAUBAMAJA

*Ladu: Tallinn
Suur Karja 19
Telef. 455-77*

• RÜK •

*Tartu osakond
Aleksandri 5
Telef. 16-20*

S o o v i t a b

Daamidele

MANTLI- JA KOSTÜÜMIRIIDEID

Härradele

PALITU-, ÜLIKONNA-, SAKKO-, FRAKI-,
PÜKSI- JA KAITSEVÄERIIDEID

P. S. IGASUGUSEID JUURDEKUULUVAID MATERJALE

„POLARIS“ EESTI KINNITUS-A.-S.

Võtab vastu järgmisi **kinnitusi**: tule-, murdvargus-, veo-,
väärtsaadete-, kasko- (laevakerede) ja klaasikinnitusi.

Seltsi põhi- ja tagavarakapitalid ületavad kr. 960.000.—
Seltsi asutamisest peale on kahjude eest välja makstud üldkokku kr. 4.277.710,76

Soliidne edasikinnitus! Kahjud likvideeritakse viibimata!

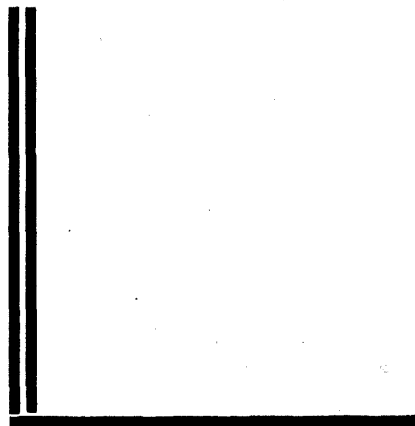
Juhatus asub Tallinnas, Vana Viru 12. Kõnetraat 426-66. Telegramm-
aadress: „Polaris“. :-: Osakond asub Tartus, Suurturg 11.
Kõnetraat 6-75. :-: Esindajad kõigis linnades ja maakohtades.

UUS EESTI

*avaldab iga päev
palju tarvilikku ja
huvitavat kodu-
ning välismailt*

**Teie oma huvides on iga
päev lugeda „Uus Eestit“**

- Mootorrattaid
- Jalgrattaid
- Raadio vörk- ning
patareivastuvõtjaid
- Lapsevankreid
- Elektriarmatuure

SOOVITAB RIKKALI-
KUS VALIKUS SOOD-
SATE HINDADEGA

K./M.

TEATER & MUUSIKA

KÕNETR. 4-68

VÕIDU 6

Hind 15 senti, ühes kavaga 20 senti